

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4234/23
8.11.2023. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Сање Пејовић и Ирене Трифуновић Радуловић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Ружица Дугошија, адвокат из Жабара, против тужених: ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Величковић, адвокат из Велике Плана, ГГ из ..., ДД из ... и ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Вујица Стојановић, адвокат из Смедерева, ради утврђења тековине и заоставштине, одлучујући о жалбама тужиље и тужених ББ и ВВ изјављеним против пресуде Основног суда у Великој Плани П 2285/18 од 28.4.2023. године, у седници одржаној 8.11.2023. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Великој Плани П 2285/18 од 28.4.2023. године у ставу првом изреке у делу којим је одбијен тужбени захтев тужиље, ставу другом, трећем, четвртом и седмом изреке и **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужиље.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Великој Плани П 2285/18 од 28.4.2023. године у ставу првом изреке у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиље, ставу петом и шестом изреке, тако што се одбија као неоснован тужбени захтев тужиље АА да се:

- утврди да је тужиља АА по основу свог личног рада и улагања сувласник са уделом од 20/100 на непокретностима једној породичној спратној стамбеној згради-кући са подрумом, кор.пов. 178,29 м², једном помоћном објекту са гаражом кор.пов. 38,59 м², две гараже са тремом кор.пов. 56,17 м², једном сењаку 30,00x4,40м, једном обору за свиње, штали са базеном за прикупљање ђубрета 3,00x4,40м, једној септичкој јами 2,00x2,00м, једној кућици за хидрофор 1,5x1,5м и озиданој чесми, све саграђено на кп ... КО ... од 16,06 ари, све уписано у ЛН ... КО ... на име туженог ББ са уделом од 1/1, који објекти су у ЛН ... КО ... означени као објекти ... и ... на кп ..., што су тужени ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ дужни признати, тужени ББ и ВВ наведене непокретности предати тужиљи у судржавину, а тужени ББ дозволити да се тужиља на основу ове пресуде укњижи као сувласник на наведеним непокретностима,
- да се обавежу тужени ББ и ВВ да тужиљи АА по основу њеног тековинског

- удела од 1/3 на свим означеним покретним стварима, појединачно наведеним у ставу петом изреке првостепене пресуде, солидарно исплате износ од 131.122,33 динара са законском затезном каматом по 4.10.2022. године до исплате, као и
- да се обавезу тужени ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ да тужиљи АА на име њеног улагања и рада на реновирању старе приземне зграде – куће на кп ... Ко ..., на бетонској и жичаној огради са великом и малом металном капијом, бетонском платоу и 2 бетонске стазе за прилаз од капије, који се налазе на истој кат. парцели, солидарно исплате износ од 439.283,22 динара са законском затезном каматом од 25.1.2023. године до исплате.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу осмом изреке пресуде Основног суда у Великој Плани П 2285/18 од 28.4.2023. године тако што се обавезује тужиља АА да туженима ББ и ВВ исплати износ од 375.750,00 динара на име трошкова поступка у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља АА да туженима ББ и ВВ исплати износ од 27.000,00 динара на име трошкова састава жалбе у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и утврђено да је тужиља по основу свог личног рада и улагања сувласник са уделом од 20/100 на непокретностима означеним у овом ставу побијане пресуде, све уписано у ЛН ... КО ... на име туженог ББ са уделом од 1/1, што су сви тужени дужни признати, тужени ББ и ВВ означене непокретности предати тужиљи у посед и судржавину, а тужени ББ дозволити да се тужиља на основу ове пресуде укњижи код СКН ... као сувласник са наведеним уделом на означеним непокретностима, а за веће тражење удела у стицању досуђеног овим ставом и то до удела од 4/16 тужбени захтев тужиље је одбијен, као неоснован.

Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се утврди да је по основу свог личног рада и улагања сувласник са уделом од 4/16 на непокретностима наведеним у овом ставу изреке, уписано у ЛН ... КО ... на име туженог ББ са уделом од 1/1, што су сви тужени дужни признати, тужени ВВ и ББ наведене непокретности предати тужиљи у посед и судржавину, а тужени ББ да се тужиља по основу ове пресуде укњижи код СКН ... као сувласник са наведеним уделом на тим непокретностима и као наследник иза пок. ЕЕ бившег из ... сувласник са уделом од 1/16, укупно 5/16.

Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се утврди да је тужиља као наследник иза пок. ЕЕ бив. Из ..., сувласник са уделом 1/16 на непокретностима означеним у овом ставу изреке, уписано на име туженог ББ са уделом од 1/16 на означеним непокретностима, све саграђено на означеним непокретностима и уписано у ЛН ... КО ..., што су сви тужени дужни признати, тужени ББ и ВВ наведене непокретности предати тужиљи у судржавину и тужени ББ дозволити да се тужиља по основу ове пресуде укњижи код СКН ... као сувласник са наведеним уделом на означеним непокретностима.

Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се утврди да је тужиља као наследник иза пок. ЕЕ бив. Из ..., сувласник са уделом од 1/4 на означеним непокретностима, све уписано у ЛН ... КО ..., што су сви тужени дужни признати и тужени ББ наведене непокретности предати тужиљи у суддржавину и тужени ББ дозволи да се тужиља по основу ове пресуде укњижи код СКН ... као сувласник са наведеним уделом на означеним непокретностима.

Ставом петим изреке, обавезани су тужени ББ и ВВ да тужиљи АА по основу њеног тековинског удела од 1/3 на покретним стварима, појединачно наведеним у овом ставу изреке, солидарно исплате износ од 131.122,33 динара са законском затезном каматом наведени износ почев од 04.10.2022. године до исплате.

Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име њеног улагања и рада на реновирању старе приземне зграде – куће, бетонске и жичане оgrade са великом и малом капијом, бетонског платоа и две бетонске стазе, све означено у овом ставу изреке, солидарно исплате износ од 439.283,22 динара са законском затезном каматом почев од 25.01.2023. године до исплате.

Ставом седмим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавежу тужени ББ и ВВ да тужиљи на име вредности покретних ствари које су искључиво власништво тужиље по основу поклона и наслеђа од мајке, које покретне ствари су по прекиду заједнице остале у искључивој државини ових тужени и то покретне ствари појединачно набројане у овом ставу изреке, солидарно исплате износ од 13.042,00 динара са законском затезном каматом почев од 04.10.2022. године до исплате.

Ставом осмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Тужиља је против наведене првостепене пресуде у делу којим је одбијен тужбени захтев и у делу одлуке о трошковима поступка благовремено изјавила жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, а из истих разлога су жалбу против наведене првостепене пресуде у делу у којем је усвојен тужбени захтев тужиље и у односу на одлуку о трошковима поступка благовремено изјавили тужени ББ и ВВ.

Испитујући првостепену пресуду, у границама овлашћења прописаним одредбом члана 386. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да жалба тужиље није основана, а да је жалба тужених основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1,2,3,5,7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се указује у жалби јер је изрека пресуде разумљива, а разлози пресуде јасни.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља је са сада пок. ЕЕ, оцем туженог

ББ, чија је супруга тужена ВВ, а дедом (иза сада пок. ћерки сада пок. ЕЕ из ранијег брака - ЖЖ и ЗЗ) ГГ, ДД и ЋЋ, засновала брачну заједницу 1961. године, која је трајала све до смрти ЕЕ 1999. године. Сада пок. ЕЕ је за живота са својим сином туженим ББ сачинио уговор о доживотном издржавању, који је правноснажно раскинут пресудом Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Великој Плани П 162/10 од 07.04.2010. године. Када се тужилја удала за сада пок. ЕЕ, његова деца из ранијег брака - најстарија ћерка је била удата, млађа ћерка је имала 16 година, а тужени ББ 13 година. Након неколико година удала се млађа ћерка и у домаћинству остао је да живи тужени ББ, коме су тужилја и сада пок. ЕЕ правили испраћај у војску и свадбу, а он је убрзо отишао у Белгију да тамо ради, касније му се придружила и супруга тужена ВВ. Старије дете тужених ББ и ВВ одрасло је са тужиљом и сада пок. ЕЕ до окончања средње школе. Тужилја и сада пок. ЕЕ су се бавили пољопривредом, имали су фарму свиња и подједнако су радили на тим пословима. Тужилја је бринула о укућанима и обављала кућне послове. У време закључења брака тужилје и сада пок. ЕЕ постојала је стара кућа, а временом је саграђена спратна кућа чијој изградњи су доприносили тужени ББ и ВВ, а такође, направљени и други објекти у домаћинству ближе описани у тужбеном захтеву, стечени су предмети домаћинства и суд је утврдио да допринос тужених ББ и ВВ изградњи нових објеката и реновирању старе куће није онолики како га они опредељују у овој парници. Полазећи од овако утврђених чињеница, те налаза и мишљења вештака грађевинске струке од 25.01.2023. године и налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке од 04.10.2022. године, са изјашњењима наведених вештака, првостепени суд је применом одредаба 168, 170, 171, 180. и 185. одлучио као у изреци побијане пресуде.

Основано тужени у својој жалби указују да првостепени суд при доношењу одлуке о тужбеном захтеву о којем је одлучено у ставу првом изреке у делу којим је усвојен тужбени захтев тужилје, ставу петом и шестом изреке није водио рачуна о пасивној легитимацији на страни тужених, с обзиром да се, у конкретном случају, ради о непостојању потпуне пасивне легитимације.

Одредбом члана 210. Закона о парничном поступку прописано је да ако по закону или због природе правног односа спор може да се реши само на једнак начин према свим супарничарима (јединствени супарничари), они се сматрају као једна парнична странка, тако да кад поједини супарничари пропусте неку парничну радњу, дејство парничних радњи које су извршили други супарничари односе се и на оне који те радње нису предузели. Према члану 211. истог закона нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјално-правног односа (став 1). Ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћена тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован (став 2). О нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности (став 3).

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева у овој парници је стицање права својине на означеним непокретним и покретним стварима у широј породичној заједници сада пок. ЕЕ, тужилје и тужених ББ и ВВ у смислу одредаба члана 195. Породичног закона, исплате новчаног износа на име посебне имовине тужилје унете у породичну заједницу, деобе предмета домаћинства породичне заједнице, као и стицање права својине тужилје по основу наслеђивања иза сада пок. ЕЕ, а по одребама Закона о

наслеђивању. Из наведених разлога, у овој парници на страни тужених морају учествовати сви учесници материјално-правног односа у вези стицања својине у широј породичној заједници, односно сви наследници сада пок. ЕЕ, како би се правни односи решили на једнак начин према свим учесницима. Према решењу о наслеђивању Основног суда у Смедереву, Судска јединица у Ковину О 332/16 од 13.04.2016. године, законски наследници иза сада пок. ЖЖ (ћерке сада пок. ЕЕ) су ИИ, ЈЈ и ГГ, синови сада пок. ЖЖ, те како је тужени у овој парници само ГГ, а тужба није проширена и на ЈЈ и ИИ, који су, такође, правни следбеници раније тужене сада пок. ЖЖ, а који су нужни и јединствени супарничари заједно са осталим означеним туженима, тужбени захтев тужиље је морао бити одбијен у целости.

Из наведених разлога, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 390. и члана 394. тачка 4. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу првом и другом изреке.

Решење о трошковима поступка је преиначено применом одредби члана 401. тачка 3. ЗПП, те је одлучено као у ставу трећем изреке, тако што је тужилца у обавези да туженима ББ и ВВ, који су опредељено тражили трошкове поступка, сагласно одредби члана 153, 154. и 163. ЗПП надокнади трошак ангажованог адвоката и то за састав 3 поднеска који су били нужни ради вођења парнице у износу од по 9.000,00 динара, приступа на 15 одржаних рочишта за главну расправу у износу од по 10.500,00 динара и приступа на 11 рочишта за главну расправу која нису одржана по 6.000,00,00 динара, који трошкови се увећавају за 50% због заступања две странке, тако да укупно износе 375.750,00 динара.

Туженима ББ и ВВ с обзиром да у успели са жалбом припада трошак састава жалбе у износу од 18.000,00 динара увећано за 50%, укупно 27.000,00 динара, па је применом члана 153, 154. и 165. ЗПП одлучено је као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац, ср.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић